

การออกแบบหลักสูตรวิชาชีพครูตามแนวคิดการศึกษาที่เน้นผลลัพธ์ Designing Teaching Profession Curriculum Based on Outcome-Based Education Approach

สมเกียรติ อินทสิงห์^{1*}, กนกวรรณ อังกลสิทธิ์¹, ปริญญา หอมสุวรรณ¹,
พิศณุ รอดโกมล¹, ชัยสิทธิ์ วิริยะชาญไพโร¹

Somkiart Intasingh¹, Kanokwan Anggasith¹, Priyane Homsuwan¹,
Pitsanu Rodgomin¹, Chaiyasith Viriyachanprai¹

¹คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่

239 ถนนห้วยแก้ว ตำบลสุเทพ อำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่ ประเทศไทย 50200

¹Faculty of Education, Chiang Mai University

239, Huay Kaew Road, Muang District, Chiang Mai, 50200, Thailand

รับบทความ: 22 กรกฎาคม 2565

ปรับปรุงบทความ: 12 สิงหาคม 2565

ตอบรับตีพิมพ์บทความ: 26 สิงหาคม 2565

บทคัดย่อ

การศึกษาที่เน้นผลลัพธ์มุ่งเน้นการกำหนดคุณลักษณะของผู้เรียนเมื่อสำเร็จการศึกษาตามหลักสูตร เพื่อเป็นแนวทางให้คณาจารย์ผู้สอนได้ออกแบบมวลประสบการณ์ของหลักสูตรโดยเฉพาะรายวิชา ที่ครอบคลุม ทั้งเนื้อหาสาระ ผลลัพธ์การเรียนรู้ของรายวิชา กิจกรรมการเรียนรู้ และการวัดและประเมินผล รวมถึงสิ่ง สนับสนุนการเรียนรู้ที่เอื้ออำนวยให้ผู้เรียนเกิดผลลัพธ์ของหลักสูตรตามที่คาดหวังไว้ หลักสูตรวิชาชีพครูใน ปัจจุบันมุ่งเน้นการพัฒนาสมรรถนะนักศึกษาให้มีความพร้อมสามารถออกไปปฏิบัติงานในสถานศึกษาได้อย่าง มีคุณภาพ และหลักสูตรวิชาชีพครูยังอยู่ภายใต้ข้อบังคับของคุรุสภาและมาตรฐานหลักสูตรที่กำหนด การใช้ แนวคิดการศึกษาที่เน้นผลลัพธ์ในการออกแบบหลักสูตรจึงเป็นมุมมองที่น่าสนใจและสามารถช่วยให้นักศึกษา เกิดสมรรถนะตามที่คาดหวังไว้ได้ ผ่านการออกแบบผลลัพธ์การเรียนรู้ของหลักสูตร ผลลัพธ์การเรียนรู้ของ รายวิชา เนื้อหาสาระ กิจกรรมการเรียนรู้ และการวัดและประเมินผลที่เชื่อมโยงและสัมพันธ์กันอย่างเป็นระบบ เพื่อนำไปสู่การพัฒนานักศึกษาให้บรรลุตามผลลัพธ์การเรียนรู้ของหลักสูตรที่กำหนดไว้

* ผู้เขียนหลัก (รองศาสตราจารย์ ดร. ประจักษ์คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่)
อีเมล: somkiart.int@cmu.ac.th

คำสำคัญ

หลักสูตร หลักสูตรวิชาชีพครู การศึกษาที่เน้นผลลัพธ์

Abstract

Outcome-based education focuses on defining learners' characteristics upon completion of the curriculum to guide faculty members in designing all experiences of particular courses which cover the content, course learning outcomes, learning activities, and measurement and evaluation. The focus also includes learning support which facilitates learners to achieve the program learning outcomes. The current teaching profession curriculum focuses on developing students' competency in order for them to be ready to work in schools with quality. The teaching profession curriculum is still subject to the regulations of the Teachers' Council of Thailand and specified curriculum standards. Using an outcome-based education approach in curriculum design is an interesting perspective, and it can encourage students to achieve their expected performances. This can occur through the design of the program learning outcomes, course learning outcomes, course content, learning activities, and measurements and assessments which are systematically linked and interrelated to lead to the development of students to achieve the program learning outcomes of the prescribed curriculum.

Keywords

Curriculum, Teaching Profession Curriculum, Outcome-Based Education

บทนำ

หลักสูตรวิชาชีพครูมีความสำคัญและจำเป็นต่อการพัฒนาการศึกษาของประเทศ เนื่องจากเป็นหลักสูตรที่มุ่งผลิตบัณฑิตครูเข้าสู่ระบบการศึกษาทั้งในระดับการศึกษาปฐมวัย การศึกษาขั้นพื้นฐาน อาชีวศึกษา และการศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัย ดังนั้นหลักสูตรวิชาชีพครูจึงได้รับความคาดหวังจากทั้งหน่วยงานของภาครัฐ ภาคเอกชน และภาคประชาสังคมที่หวังว่าครูจะสามารถพัฒนาเยาวชนที่เป็นกำลังสำคัญของชาติให้มีความรู้ ความสามารถ ทักษะ คุณธรรมจริยธรรมที่ดี และเจริญเติบโตขึ้นมาเป็นทรัพยากรบุคคลที่ขับเคลื่อนเศรษฐกิจและสังคมต่อไปได้ (Null, 2017, 4; Glattorn et al., 2019, 350; Glickman et al., 2018, 354) อย่างไรก็ตาม การออกแบบและพัฒนาหลักสูตรวิชาชีพครูของประเทศไทยที่ผ่านมา ยังพบว่า ส่วนใหญ่ยังเน้นการจัดการเรียนรู้อิงตามเนื้อสาระที่เคยบรรจุไว้ในหลักสูตรตามกระบวนทัศน์เดิม การจัดการเรียนรู้ในกลุ่มวิชาชีพครู (วิชาแกน) ยังขาดการนำเอาสภาพจริงหรือลักษณะงานจริงในโรงเรียน

มาบูรณาการเข้ากับการเรียนการสอน (Rupavijetra & Rupavijetra, 2022, 626) ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากหลักสูตรยังขาดการกำหนดเป้าหมายในความสำเร็จด้านคุณลักษณะ (Characteristics) ของนักศึกษาวิชาชีพครูที่ชัดเจน ทั้งในภาพรวมระดับหลักสูตรและระดับรายวิชา รวมทั้งกิจกรรมเสริมความเป็นครูด้วย ส่งผลทำให้การออกแบบกิจกรรมการเรียนรู้ในแต่ละรายวิชาในหลักสูตรขาดความสัมพันธ์และเชื่อมโยงกัน รวมทั้งการวัดและประเมินผลยังไม่สะท้อนภาพความสำเร็จในการพัฒนานักศึกษาอย่างเป็นองค์รวม

แนวคิดหนึ่งที่น่าสนใจและกำลังได้รับความนิยมในการนำมาออกแบบและพัฒนาหลักสูตรระดับอุดมศึกษาในปัจจุบัน นั่นคือ การศึกษาที่เน้นผลลัพธ์ (Outcome-Based Education) ที่ให้ความสำคัญกับพัฒนาผู้เรียนให้เป็นไปตามเป้าหมายที่กำหนดไว้ตั้งแต่แรก ทั้งในด้านความรู้ ความสามารถเฉพาะทาง รวมทั้งคุณธรรม จริยธรรม และค่านิยมที่พึงประสงค์ที่สำคัญในสาขาวิชานั้น ๆ โดยเฉพาะในหลักสูตรวิชาชีพครูซึ่งมีมีต่องค์ความรู้ ทักษะ และคุณลักษณะสำคัญที่มีการกำหนดมาจากหน่วยงานที่หลากหลาย มีลักษณะและธรรมชาติเชิงวิชาชีพเฉพาะทางและมีสาขาวิชาชีพที่กำกับดูแลโดยตรงคือ ครูสภา ซึ่งการจัดการศึกษาที่เน้นผลลัพธ์จึงมีความสนใจและเหมาะสมที่จะนำมาพัฒนาหลักสูตรวิชาชีพครูที่มีลักษณะเฉพาะ ดังมีรายละเอียดที่จะนำเสนอในลำดับถัดไป

ธรรมชาติของหลักสูตรวิชาชีพครู

หลักสูตรวิชาชีพครู จัดอยู่ในสาขาครุศาสตร์/ศึกษาศาสตร์ที่เป็นศาสตร์ที่ว่าด้วยการเตรียมความพร้อมและพัฒนาครูและบุคลากรทางการศึกษาก่อนประจำการและส่งเสริมการพัฒนาครูประจำการและนอกประจำการให้มีความรู้และมีสมรรถนะทางวิชาชีพ เป็นผู้ยึดมั่นในค่านิยม อุดมการณ์มีจิตวิญญาณความเป็นครูและสมรรถนะทางวิชาชีพครู ประกอบกับรัฐได้กำหนดยุทธศาสตร์ชาติระยะ 20 ปี โดยเน้นเป้าหมายการสร้างกำลังคนที่มีคุณภาพ เป็นคนเก่งและคนดี มีขีดความสามารถในการแข่งขันและความสามารถในการสร้างนวัตกรรม การปรับปรุงพัฒนา หลักสูตรวิชาชีพครูจึงมุ่งเน้นการยกระดับคุณภาพการผลิตบัณฑิตครูให้เป็นวิชาชีพชั้นสูงมีบทบาทในการสร้างครูที่มีคุณภาพที่นำไปสู่การสร้างกำลังคนที่มีคุณภาพและตอบสนองยุทธศาสตร์ชาติ (ประกาศกระทรวงศึกษาธิการ เรื่อง มาตรฐานคุณวุฒิระดับปริญญาตรี สาขาครุศาสตร์และสาขาศึกษาศาสตร์ (หลักสูตรสี่ปี) พ.ศ. 2562, 2562) โดยที่กระทรวงศึกษาธิการ ซึ่งปัจจุบันแยกส่วนงานเป็นกระทรวงอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัย และนวัตกรรม ได้ระบุคุณลักษณะบัณฑิตที่พึงประสงค์ ดังนี้ (ประกาศกระทรวงศึกษาธิการ เรื่อง มาตรฐานคุณวุฒิระดับปริญญาตรี สาขาครุศาสตร์และสาขาศึกษาศาสตร์ (หลักสูตรสี่ปี) พ.ศ. 2562, 2562)

1. **มีค่านิยมร่วม** ตระหนักและยึดผู้เรียนเป็นศูนย์กลางของการทำงานของครูการพัฒนาความรู้สึกรถึงตัวตนความเป็นครูและมีเจตคติต่อวิชาชีพครูที่เข้มแข็ง มีจิตบริการต่อวิชาชีพครูและชุมชน
2. **เป็นคนดีมีคุณธรรม จริยธรรม ยึดมั่นในวิชาชีพครู** มีจิตวิญญาณครูและยึดมั่นในจรรยาบรรณของวิชาชีพครู ปฏิบัติหน้าที่ตามอุดมการณ์ความเป็นครูด้วยความรัก ศรัทธา ซื่อสัตย์สุจริต รับผิดชอบต่อ

วิชาชีพ อุทิศตนและทุ่มเทในการเอาใจใส่ สร้างแรงบันดาลใจ พัฒนาการเรียนรู้และผลประโยชน์สูงสุดแก่ผู้เรียน มีความพอเพียงและประพฤติตนเป็นแบบอย่างที่ดีทั้งทางด้านวิชาการและวิชาชีพ

3. เป็นผู้เรียนรู้และฉลาดรู้และมีปัญญา เป็นผู้มีความรู้ความสามารถในการคิดวิเคราะห์การคิดขั้นสูง มีความรอบรู้ด้านการเงิน สุขภาพ สนทริยภาพ วัฒนธรรม รู้เท่าทันการเปลี่ยนแปลงของสังคมและของโลก การสร้างสัมมาชีพและความมั่นคงในคุณภาพชีวิตของตนเอง ครอบครัว ชุมชน และสังคม มีความเพียร มุ่งมั่นมานะ บากบั่น ใฝ่เรียนรู้มีทักษะการเรียนรู้ตลอดชีวิต และพัฒนาตนเองให้เป็นบุคคลที่เรียนรู้และรอบรู้ทันสมัยทันต่อการเปลี่ยนแปลงตลอดเวลา

4. เป็นผู้ร่วมสร้างสรรค์นวัตกรรม เป็นผู้ที่มีทักษะศตวรรษที่ 21 มีความสามารถคิดวิเคราะห์ การคิดขั้นสูง มีความฉลาดดิจิทัล ทักษะการทำงานเป็นทีม มีทักษะข้ามวัฒนธรรม รู้เท่าทันสื่อ เทคโนโลยีสารสนเทศ สมัยใหม่การเปลี่ยนแปลงของสังคมและของโลก มีส่วนร่วมในการพัฒนาความก้าวหน้าให้กับวิชาชีพครู สามารถแสวงหาความรู้พัฒนาความรู้งานวิจัย และสร้างนวัตกรรม เพื่อพัฒนาตนเองผู้เรียนให้เต็มตามศักยภาพตามความแตกต่างระหว่างบุคคล

5. เป็นผู้มีความสามารถสูงในการจัดการเรียนรู้ เป็นผู้มีความสามารถในการจัดเนื้อหาสาระ ออกแบบกิจกรรม วางแผนและจัดการเรียนรู้ถ่ายทอดความรู้สร้างแรงบันดาลใจและส่งเสริมให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้และมีความสุขในการเรียน โดยใช้ศาสตร์การสอน รวมถึงวิธีการใช้เทคนิค วิธีการจัดการเรียนรู้กิจกรรมการเรียนรู้ที่หลากหลาย สื่อ แหล่งเรียนรู้ชุมชน ภูมิปัญญาในชุมชนที่เหมาะสมกับสาระวิชาและผู้เรียนที่มีความแตกต่างกัน สามารถบูรณาการความรู้ข้ามศาสตร์ข้ามวัฒนธรรม และการวิจัย สามารถนำมาประยุกต์ใช้ในการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการศาสตร์การสอน ความรู้ เนื้อหาสาระ และเทคโนโลยี (TPCK) เพื่อพัฒนาการเรียนรู้ของผู้เรียน ตลอดจนนำไปใช้ในการแก้ไขปัญหา พัฒนาตนเอง ผู้เรียนและสังคม

6. เป็นพลเมืองที่เข้มแข็ง และใส่ใจสังคม มีความรักชาติ รักท้องถิ่น มีจิตสำนึกไทยและจิตสำนึกสากล รู้คุณค่าและมีส่วนร่วมในการพัฒนา อนุรักษ์สิ่งแวดล้อม วัฒนธรรมและภูมิปัญญาไทยและท้องถิ่น มีจิตอาสาและดำเนินชีวิตตามวิถีประชาธิปไตย มีความยุติธรรมและมีความกล้าหาญทางจริยธรรม ยึดมั่นในความถูกต้อง รู้ถูก รู้ผิด รู้ชอบ ชั่ว ดี กล้าปฏิเสธและต่อต้านการกระทำที่ไม่ถูกต้อง เคารพสิทธิ เสรีภาพ และศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ มีจิตสำนึกเป็นพลเมืองไทยและพลเมืองโลก

นอกจากนั้น ข้อบังคับคุรุสภา ว่าด้วยมาตรฐานวิชาชีพ (ฉบับที่ 4) พ.ศ. 2562 (2562) ได้กำหนดข้อบังคับคุรุสภา ว่าด้วยมาตรฐานวิชาชีพครู แบ่งเป็น 3 มาตรฐานหลัก ได้แก่

1. มาตรฐานความรู้และประสบการณ์วิชาชีพ เป็นข้อกำหนดเกี่ยวกับความรู้และประสบการณ์ในการจัดการเรียนรู้ หรือการจัดการศึกษา ซึ่งผู้ประกอบวิชาชีพทางการศึกษา รวมทั้งผู้ต้องการประกอบวิชาชีพทางการศึกษา ต้องมีเพียงพอที่สามารถนำไปใช้ในการประกอบวิชาชีพได้ ประกอบด้วย

1.1 มาตรฐานความรู้ ต้องมีความรอบรู้และเข้าใจในเรื่อง ดังต่อไปนี้

1.1.1 การเปลี่ยนแปลงบริบทของโลก สังคม และแนวคิดของปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง

1.1.2 จิตวิทยาพัฒนาการ จิตวิทยาการศึกษา และจิตวิทยาให้คำปรึกษาในการวิเคราะห์ และพัฒนาผู้เรียนตามศักยภาพ

1.1.3 เนื้อหาวิชาที่สอน หลักสูตร ศาสตร์การสอน และเทคโนโลยีดิจิทัลในการจัดการ เรียนรู้

1.1.4 การวัด ประเมินผลการเรียนรู้ และการวิจัยเพื่อแก้ปัญหาและพัฒนาผู้เรียน

1.1.5 การใช้ภาษาไทย ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร และการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อ การศึกษา

1.1.6 การออกแบบและการดำเนินการเกี่ยวกับงานประกันคุณภาพการศึกษา

1.2 มาตรฐานประสบการณ์วิชาชีพ ผ่านการปฏิบัติการสอนในสถานศึกษาตามหลักสูตรปริญญา ทางการศึกษาเป็นเวลาไม่น้อยกว่าหนึ่งปี และผ่านเกณฑ์การประเมินปฏิบัติการสอนตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่คณะกรรมการคุรุสภากำหนด ดังต่อไปนี้

1.2.1 การฝึกปฏิบัติวิชาชีพระหว่างเรียน

1.2.2 การปฏิบัติการสอนในสถานศึกษาในสาขาวิชาเฉพาะ

2. มาตรฐานการปฏิบัติงาน เป็นข้อกำหนดเกี่ยวกับคุณลักษณะ หรือการแสดงพฤติกรรม การปฏิบัติงานและการพัฒนางาน ซึ่งผู้ประกอบวิชาชีพทางการศึกษา รวมทั้งผู้ต้องการประกอบวิชาชีพทางการ ศึกษา ต้องปฏิบัติตาม เพื่อให้เกิดผลตามวัตถุประสงค์ และเป้าหมายการเรียนรู้หรือการจัดการศึกษา รวมทั้ง ต้องฝึกฝนพัฒนาตนเองให้มีทักษะ หรือความชำนาญสูงขึ้นอย่างต่อเนื่อง

2.1 การปฏิบัติหน้าที่ครู

2.1.1 มุ่งมั่นพัฒนาผู้เรียน ด้วยจิตวิญญาณความเป็นครู

2.1.2 ประพฤติตนเป็นแบบอย่างที่ดี มีคุณธรรม จริยธรรม และมีความเป็นพลเมืองที่ เข้มแข็ง

2.1.3 ส่งเสริมการเรียนรู้ เอาใจใส่ และยอมรับความแตกต่างของผู้เรียนแต่ละบุคคล

2.1.4 สร้างแรงบันดาลใจให้ผู้เรียนให้เป็นผู้ใฝ่เรียนรู้ และผู้สร้างนวัตกรรม

2.1.5 พัฒนาคณะครูให้มีความรอบรู้ ทันสมัย และทันต่อการเปลี่ยนแปลง

2.2 การจัดการเรียนรู้

2.2.1 พัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา การจัดการเรียนรู้ สื่อ การวัดและประเมินผลการเรียนรู้

2.2.2 บูรณาการความรู้และศาสตร์การสอนในการวางแผนและจัดการเรียนรู้ที่สามารถ พัฒนาผู้เรียนให้มีปัญญาผู้คิด และมีความเป็นนวัตกรรม

2.2.3 ดูแล ช่วยเหลือ และพัฒนาผู้เรียนเป็นรายบุคคลตามศักยภาพ สามารถรายงานผล การพัฒนาคุณภาพผู้เรียนได้อย่างเป็นระบบ

2.2.4 จัดกิจกรรมและสร้างบรรยากาศการเรียนรู้ให้ผู้เรียนมีความสุขในการเรียนโดย ตระหนักถึงสภาวะของผู้เรียน

2.2.5 วิจัย สร้างนวัตกรรม และประยุกต์ใช้เทคโนโลยีดิจิทัลให้เกิดประโยชน์ต่อการเรียนรู้
ของผู้เรียน

2.2.6 ปฏิบัติงานร่วมกับผู้อื่นอย่างสร้างสรรค์และมีส่วนร่วมในกิจกรรมการพัฒนาวิชาชีพ

2.3 ความสัมพันธ์กับผู้ปกครองและชุมชน

2.3.1 ร่วมมือกับผู้ปกครองในการพัฒนาและแก้ปัญหาผู้เรียนให้มีคุณลักษณะที่พึงประสงค์

2.3.2 สร้างเครือข่ายความร่วมมือกับผู้ปกครองและชุมชน เพื่อสนับสนุนการเรียนรู้ที่มี
คุณภาพของผู้เรียน

2.3.3 ศึกษา เข้าถึงบริบทของชุมชน และสามารถอยู่ร่วมกันบนพื้นฐานความแตกต่างทาง
วัฒนธรรม

2.3.4 ส่งเสริม อนุรักษ์วัฒนธรรม และภูมิปัญญาท้องถิ่น

3. มาตรฐานการปฏิบัติตน เป็นจรรยาบรรณของวิชาชีพที่กำหนดขึ้นเป็นแบบแผนในการประพฤติ
ปฏิบัติตน ซึ่งผู้ประกอบวิชาชีพทางการศึกษา รวมทั้งผู้ต้องการประกอบวิชาชีพทางการศึกษาต้องยึดถือปฏิบัติ
ตาม เพื่อรักษาและส่งเสริมเกียรติคุณชื่อเสียง และฐานะของผู้ประกอบวิชาชีพทางการศึกษาให้เป็นที่เชื่อถือ
ศรัทธาแก่ผู้รับบริการและสังคม อันจะนำมาซึ่งเกียรติ และศักดิ์ศรีแห่งวิชาชีพ ซึ่ง ข้อบังคับคุรุสภา ว่าด้วย
จรรยาบรรณของวิชาชีพ พ.ศ. 2556 (2556) ได้ระบุไว้ดังนี้

3.1 จรรยาบรรณต่อตนเอง

ผู้ประกอบวิชาชีพทางการศึกษา ต้องมีวินัยในตนเอง พัฒนาตนเองด้านวิชาชีพ บุคลิกภาพ
และวิสัยทัศน์ ให้ทันต่อการพัฒนาทางวิทยาการ เศรษฐกิจ สังคม และการเมืองอยู่เสมอ

3.2 จรรยาบรรณต่อวิชาชีพ

ผู้ประกอบวิชาชีพทางการศึกษา ต้องรัก ศรัทธา ซื่อสัตย์สุจริต รับผิดชอบต่อวิชาชีพและ
เป็นสมาชิกที่ดีขององค์กรวิชาชีพ

3.3 จรรยาบรรณต่อผู้รับบริการ

3.3.1 ผู้ประกอบวิชาชีพทางการศึกษา ต้องรัก เมตตา เอาใจใส่ ช่วยเหลือ ส่งเสริม ให้
กำลังใจแก่ศิษย์และผู้รับบริการ ตามบทบาทหน้าที่โดยเสมอหน้า

3.3.2 ผู้ประกอบวิชาชีพทางการศึกษา ต้องส่งเสริมให้เกิดการเรียนรู้ ทักษะ และนิสัยที่
ถูกต้องดีงามแก่ศิษย์ และผู้รับบริการ ตามบทบาทหน้าที่อย่างเต็มความสามารถ ด้วยความบริสุทธิ์ใจ

3.3.3 ผู้ประกอบวิชาชีพทางการศึกษา ต้องประพฤติปฏิบัติตนเป็นแบบอย่างที่ดี ทั้งทาง
กาย วาจา และจิตใจ

3.3.4 ผู้ประกอบวิชาชีพทางการศึกษา ต้องไม่กระทำตนเป็นปฏิปักษ์ต่อความเจริญทาง
กาย สติปัญญา จิตใจ อารมณ์ และสังคมของศิษย์และผู้รับบริการ

3.3.5 ผู้ประกอบวิชาชีพทางการศึกษา ต้องให้บริการด้วยความจริงใจและเสมอภาค โดย
ไม่เรียกรับหรือยอมรับผลประโยชน์จากการใช้ตำแหน่งหน้าที่โดยมิชอบ

3.4 จรรยาบรรณต่อผู้ร่วมประกอบวิชาชีพ

ผู้ประกอบวิชาชีพทางการศึกษา พึงช่วยเหลือเกื้อกูลซึ่งกันและกันอย่างสร้างสรรค์โดยยึดมั่นในระบบคุณธรรม สร้างความสามัคคีในหมู่คณะ

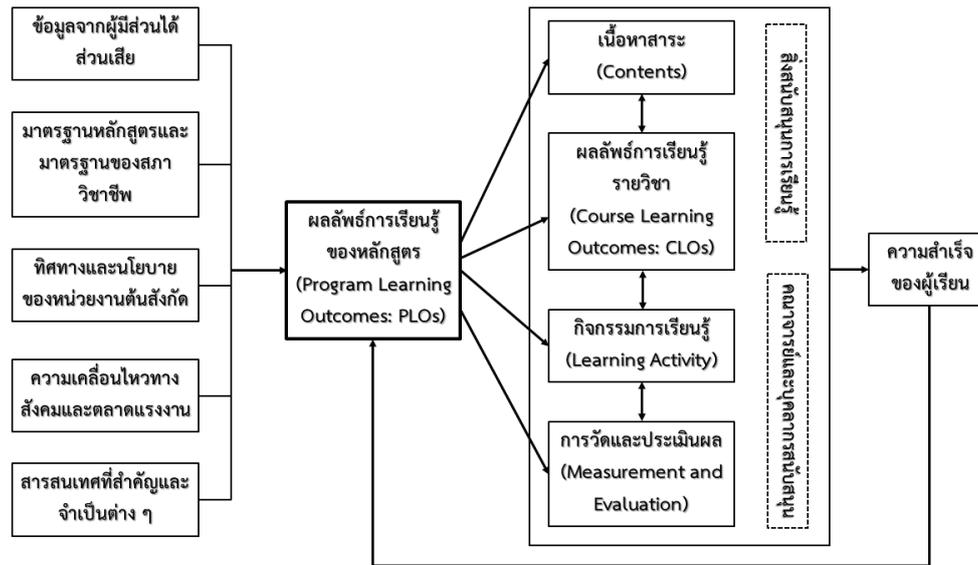
3.5 จรรยาบรรณต่อผู้ร่วมประกอบวิชาชีพ

ผู้ประกอบวิชาชีพทางการศึกษา พึงประพฤติปฏิบัติตนเป็นผู้นำในการอนุรักษ์และพัฒนา เศรษฐกิจ สังคม ศาสนา ศิลปวัฒนธรรม ภูมิปัญญา สิ่งแวดล้อม รักษาผลประโยชน์ของส่วนรวม และยึดมั่นในการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข

จากข้อกำหนดคุณลักษณะบัณฑิตที่พึงประสงค์และมาตรฐานวิชาชีพครู 3 มาตรฐานหลัก ของคุรุสภา ทำให้เห็นว่า ภาครัฐและสภาวิชาชีพได้กำหนดเป้าหมายทั้งในด้านความรู้ ทักษะ ความสามารถ คุณลักษณะส่วนบุคคล คุณธรรมจริยธรรมไว้อย่างชัดเจน สถาบันผลิตครูจึงจำเป็นต้องนำเอาเป้าหมายเหล่านี้มาเป็นส่วนหนึ่งในการตั้งต้นการพัฒนาหลักสูตรวิชาชีพครู ซึ่งสามารถใช้แนวคิดการศึกษาที่เน้นผลลัพธ์มาเป็นแนวทางในการออกแบบและพัฒนาหลักสูตรได้

แนวคิดการศึกษาที่เน้นผลลัพธ์

การจัดการศึกษาที่เน้นผลลัพธ์ เป็นการจัดการศึกษาที่ให้ความสำคัญกับเป้าหมายที่เป็นคุณลักษณะของผู้เรียนเมื่อสำเร็จการศึกษาจากหลักสูตรหรือเรียกว่า ผลลัพธ์การเรียนรู้ของหลักสูตร (Program Learning Outcomes: PLOs) ซึ่งได้มาจากการประเมินและประมวลข้อมูลของผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย (Stakeholders) มาตรฐานหลักสูตรและมาตรฐานวิชาชีพ ทิศทางและนโยบายของหน่วยงานต้นสังกัด ความเคลื่อนไหวเกี่ยวกับค่านิยมของคนในสังคมและตลาดแรงงานที่เปลี่ยนแปลงไป ตลอดจนสารสนเทศที่สำคัญและจำเป็นต่าง ๆ (Loreto, 2018, 83; Mallen & Crowther, 2008, 13) เพื่อใช้เป็นตัวตั้งต้นในการกำหนดองค์ประกอบที่สำคัญของหลักสูตร ประกอบด้วย เนื้อหาสาระ เป้าหมายย่อยของการเรียนในแต่ละรายวิชาในหลักสูตรหรือผลลัพธ์การเรียนรู้รายวิชา (Course Learning Outcomes: CLOs) กิจกรรมการเรียนรู้ (Learning Activity) และการวัดและประเมินผล (Measurement & Evaluation) (ฐิติมา ญาณะวงษา และคณะ, 2564, 279) รวมทั้งการคัดสรรสิ่งสนับสนุนการเรียนรู้ที่สำคัญ และทีมอาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตร อาจารย์ประจำหลักสูตร อาจารย์ผู้สอน และบุคลากรสนับสนุน สรุปลงได้ดังภาพที่ 1

ภาพที่ 1: การเชื่อมโยงการออกแบบองค์ประกอบในการศึกษาที่เน้นผลลัพธ์

ขั้นตอนการออกแบบองค์ประกอบของหลักสูตรวิชาชีพครูตามแนวคิดการศึกษาที่เน้นผลลัพธ์

หลังจากที่คณะกรรมการบริหารหลักสูตรได้ดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลสารสนเทศต่าง ๆ จากผู้ใช้บัณฑิต ข้อมูลจากบัณฑิต มาตรฐานวิชาชีพครูของคุรุสภา ทิศทางและนโยบายการขับเคลื่อนสถาบันและหน่วยงานต้นสังกัด วิสัยทัศน์ พันธกิจ และเป้าหมายของสถาบัน รวมทั้งผลการประเมินหลักสูตรในปีการศึกษาที่ผ่านมาแล้ว จะนำมาสู่การกำหนดองค์ประกอบต่าง ๆ ที่สำคัญในหลักสูตรดังนี้

1. **ผลลัพธ์การเรียนรู้ของหลักสูตร (Program Learning Outcomes: PLOs)** ซึ่งโดยทั่วไปมักจะครอบคลุมพฤติกรรมการณ์เรียนรู้ที่สำคัญทั้งในด้านความรู้ ทักษะ คุณลักษณะส่วนบุคคล และจริยธรรมที่เป้าหมายของนักศึกษาเมื่อสำเร็จการศึกษาจากหลักสูตร โดยมีหลักการเขียนดังนี้

1) การกำหนดคำกิริยาสะท้อนถึงพฤติกรรมที่แสดงออก โดยสามารถวัดและประเมินผลได้ รวมทั้งเป็นพฤติกรรมขั้นสูงสุดที่สามารถกระทำเมื่อได้เรียนรู้ครบถ้วนในหลักสูตร เช่น วิเคราะห์ สังเคราะห์ ทำวิจัย ออกแบบ นำเสนอ ปรับปรุง บูรณาการ เป็นต้น

2) การระบุหัวข้อหรือแก่นองค์ความรู้/สาระที่สำคัญของหลักสูตร ที่นักศึกษาจำเป็นต้องนำมาใช้หรือปรับใช้เพื่อการเรียนรู้หรือพัฒนาผลงาน เช่น ความรู้ด้านศาสตร์การสอนสมัยใหม่ การวิจัยเชิงปฏิบัติการในชั้นเรียน หลักจิตวิทยาพัฒนาการของเด็ก องค์ประกอบของแผนการจัดการเรียนรู้ เป็นต้น

3) การเติมกลุ่มคำขยายที่สะท้อนถึงความสามารถในการปฏิบัติหรือลักษณะที่ทำได้อย่างดี เช่น อย่างมีประสิทธิภาพ อย่างเป็นระบบ ครบถ้วนและครอบคลุม เป็นต้น

โดยผู้เขียนขอยกตัวอย่างการเขียนผลลัพธ์การเรียนรู้ของหลักสูตรวิชาชีพครู : ศึกษาศาสตร์ บัณฑิตสาขาวิชาการสอนคณิตศาสตร์ ดังนี้

PLO1 นักศึกษาสามารถสรุปมโนทัศน์และแก้โจทย์ปัญหาเกี่ยวกับจำนวน พีชคณิต การวัด เรขาคณิต สถิติ และความน่าจะเป็นได้อย่างมีกระบวนการ

PLO2 นักศึกษาสามารถออกแบบกิจกรรมการเรียนรู้ที่ส่งเสริมความฉลาดรู้ทางคณิตศาสตร์และทักษะ/กระบวนการทางคณิตศาสตร์ให้กับผู้เรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพ

PLO3 นักศึกษาสามารถใช้สื่อ เทคโนโลยีดิจิทัล และนวัตกรรมการเรียนรู้สมัยใหม่ในการจัดประสบการณ์การเรียนรู้คณิตศาสตร์อย่างเป็นระบบ

PLO4 นักศึกษาสามารถแสดงออกถึงความรับผิดชอบ จิตวิญญาณความเป็นครูภายใต้มาตรฐานทางวิชาการและวิชาชีพได้อย่างเหมาะสม

จากตัวอย่าง PLOs ทั้ง 4 ข้อ จะเห็นว่าประกอบด้วยลักษณะการเขียน 3 ส่วน ดังตารางที่ 1

ตารางที่ 1

การวิเคราะห์การเขียนผลลัพธ์การเรียนรู้ของหลักสูตรวิชาชีพครู : ศึกษาศาสตร์บัณฑิต สาขาวิชาการสอนคณิตศาสตร์

ลำดับ	คำกริยาสะท้อนถึงพฤติกรรม	หัวข้อหรือแก่นองค์ความรู้/สาระที่สำคัญของหลักสูตร	กลุ่มคำขยายที่สะท้อนถึงความสามารถ/คุณลักษณะ
PLO1	สรุปและแก้โจทย์ปัญหา	มโนทัศน์และโจทย์ปัญหาเกี่ยวกับจำนวน พีชคณิต การวัด เรขาคณิต สถิติ และความน่าจะเป็น	ได้อย่างมีกระบวนการ
PLO2	ออกแบบ	กิจกรรมการเรียนรู้ที่ส่งเสริมความฉลาดรู้ทางคณิตศาสตร์และทักษะ/กระบวนการทางคณิตศาสตร์ให้กับผู้เรียน	ได้อย่างมีประสิทธิภาพ
PLO3	ใช้	สื่อ เทคโนโลยีดิจิทัล และนวัตกรรมการเรียนรู้สมัยใหม่ในการจัดประสบการณ์การเรียนรู้คณิตศาสตร์	อย่างเป็นระบบ
PLO4	แสดงออก	ความรับผิดชอบ จิตวิญญาณความเป็นครูภายใต้มาตรฐานทางวิชาการและวิชาชีพ	ได้อย่างเหมาะสม

นอกจากนั้น ผู้เขียนขอยกตัวอย่างเพิ่มเติมการเขียนผลลัพธ์การเรียนรู้ของหลักสูตรวิชาชีพครู : ศึกษาศาสตร์บัณฑิต สาขาวิชาอุตสาหกรรมศึกษา ดังนี้

PLO1 นักศึกษาสามารถวิเคราะห์และสรุปองค์ความรู้สำคัญเกี่ยวกับอุตสาหกรรมศึกษาได้อย่างเป็นระบบ

PLO2 นักศึกษาสามารถพัฒนาสื่อการสอนและใช้อุปกรณ์เครื่องมือเฉพาะทางอุตสาหกรรมศึกษาได้อย่างถูกต้อง

PLO3 นักศึกษาสามารถประยุกต์ศาสตร์การสอน การวิจัย และการประกันคุณภาพการศึกษาเพื่อยกระดับคุณภาพการเรียนรู้ของผู้เรียนสอดคล้องตามบริบทเชิงพื้นที่

PLO4 นักศึกษาสามารถจัดการเรียนรู้อุตสาหกรรมศึกษาในบริบทโลกยุคดิจิทัล โดยบูรณาการวิธีวิทยาการจัดการเรียนรู้สมัยใหม่อย่างครอบคลุม

PLO5 แสดงออกถึงจิตวิญญาณความเป็นครุมีมืออาชีพและปฏิบัติตามจรรยาบรรณวิชาชีพครูได้อย่างเหมาะสม

PLO6 แสดงออกถึงคุณลักษณะความเป็นผู้ประกอบการที่สัมพันธ์กับศาสตร์อุตสาหกรรมศึกษาที่สอดคล้องสังคมยุคดิจิทัล

จากตัวอย่าง PLOs ทั้ง 6 ข้อ จะเห็นว่าประกอบด้วยลักษณะการเขียน 3 ส่วน ดังตารางที่ 2

ตารางที่ 2

การวิเคราะห์การเขียนผลลัพธ์การเรียนรู้ของหลักสูตรวิชาชีพครู : ศึกษาศาสตร์บัณฑิต สาขาวิชาอุตสาหกรรมศึกษา

ลำดับ	คำกริยาสะท้อนถึงพฤติกรรม	หัวข้อหรือแก่นองค์ความรู้/สาระที่สำคัญของหลักสูตร	กลุ่มคำขยายที่สะท้อนถึงความสามารถ/คุณลักษณะ
PLO1	วิเคราะห์และสรุป	องค์ความรู้สำคัญเกี่ยวกับอุตสาหกรรมศึกษา	ได้อย่างเป็นระบบ
PLO2	พัฒนาและใช้	สื่อการสอนและอุปกรณ์เครื่องมือเฉพาะทางอุตสาหกรรมศึกษา	ได้อย่างถูกต้อง
PLO3	ประยุกต์	ศาสตร์การสอน การวิจัย และการประกันคุณภาพการศึกษาเพื่อยกระดับคุณภาพการเรียนรู้ของผู้เรียน	สอดคล้องตามบริบทเชิงพื้นที่
PLO4	จัด	การเรียนรู้อุตสาหกรรมศึกษาในบริบทโลกยุคดิจิทัล โดยบูรณาการวิธีวิทยาการจัดการเรียนรู้สมัยใหม่	อย่างครอบคลุม
PLO5	แสดงออกถึงและปฏิบัติตาม	จิตวิญญาณความเป็นครุมีมืออาชีพและจรรยาบรรณวิชาชีพครู	ได้อย่างเหมาะสม
PLO6	แสดงออกถึง	คุณลักษณะความเป็นผู้ประกอบการที่สัมพันธ์กับศาสตร์อุตสาหกรรมศึกษา	ที่สอดคล้องสังคมยุคดิจิทัล

2. การกำหนดรายวิชา (Courses) และผลลัพธ์การเรียนรู้รายวิชา (Course Learning Outcomes: CLOs) เพื่อพัฒนานักศึกษาให้บรรลุตามผลลัพธ์การเรียนรู้ของหลักสูตรที่ตั้งไว้ โดยต้องเชื่อมโยงกับ PLOs ที่กำหนดในข้อที่ 1 และต้องมีการกำหนด CLOs ที่สัมพันธ์กับ PLOs โดยอาจใช้การกระจายความรับผิดชอบของรายวิชาในหลักสูตร (Curriculum Mapping) เพื่อพิจารณาภาพรวมของการเชื่อมโยงไปสู่การพัฒนา

ผู้เขียนขอยกตัวอย่างการกระจายความรับผิดชอบ PLO สู่รายวิชาในหลักสูตรศึกษาศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาอุตสาหกรรมศึกษา จากตารางที่ 2 โดยมีการเชื่อมโยงดังตารางที่ 3

ตารางที่ 3

การกระจายความรับผิดชอบ PLO สู่รายวิชาในหลักสูตรศึกษาศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาอุตสาหกรรมศึกษา

ชั้น	รายวิชาในหลักสูตร	PLO1	PLO2	PLO3	PLO4	PLO5	PLO6
ปี 1	การเรียนรู้ภาษาอังกฤษเชิงเทคนิคสำหรับอุตสาหกรรมศึกษา	●			●	●	
	งานฝึกทักษะฝีมือสำหรับอุตสาหกรรมศึกษา		●			●	
	ปัญหาประดิษฐ์และข้อมูลขนาดใหญ่สำหรับอุตสาหกรรมศึกษา	●	●		●		●
ปี 2	การจัดการเรียนรู้เทคโนโลยีการผลิตสำหรับอุตสาหกรรมศึกษา	●	●		●	●	
	การจัดการเรียนรู้งานเขียนและอ่านแบบอุตสาหกรรมศึกษา		●	●			●
	ปรัชญาอาชีพศึกษา	●			●	●	
ปี 3	อุตสาหกรรมสร้างสรรค์สำหรับอุตสาหกรรมศึกษา	●				●	●
	เทคโนโลยีโลหะสำหรับอุตสาหกรรมศึกษา	●	●	●			
	เทคโนโลยีไฟฟ้า-อิเล็กทรอนิกส์สำหรับอุตสาหกรรมศึกษา	●	●	●			
	หลักการและการพัฒนาหลักสูตรอุตสาหกรรมศึกษายุคใหม่	●		●	●	●	
ปี 4	การประกันคุณภาพการศึกษาสำหรับอุตสาหกรรมศึกษา	●		●	●	●	
	นวัตกรรมผลิตภัณฑ์ประดิษฐ์สำหรับอุตสาหกรรมศึกษา	●	●				●
	การศึกษาด้วยตนเองสำหรับอุตสาหกรรมศึกษา	●		●	●	●	●

โดยผู้เขียนขอยกตัวอย่างการกำหนด CLOs ของรายวิชาแรก คือ การเรียนรู้ภาษาอังกฤษเชิงเทคนิคสำหรับอุตสาหกรรมศึกษา ดังนี้

CLO1 สรุปคำศัพท์ภาษาอังกฤษที่สำคัญเกี่ยวกับอุตสาหกรรมศึกษา

CLO2 เสนอแนวทางการนำภาษาอังกฤษไปใช้ในการจัดการเรียนรู้อุตสาหกรรมศึกษาในบริบทโลกยุคดิจิทัล

CLO3 แสดงออกถึงความรับผิดชอบต่อการเรียนรู้ในฐานะครุมีอาชีพ

จะเห็นว่า CLOs ทั้ง 3 ข้อ จะสอดคล้องตามจุดดำที่กำหนดไว้ตาม PLOs ดังตารางที่ 4

ตารางที่ 4

การเชื่อมโยง CLOs กับ PLOs ที่กำหนดในตารางกระจายความรับผิดชอบ

รายวิชาในหลักสูตร	PLO1	PLO2	PLO3	PLO4	PLO5	PLO6
การเรียนรู้ภาษาอังกฤษเชิงเทคนิคสำหรับ อุตสาหกรรมศึกษา	● CLO1			● CLO2	● CLO3	

3. การคัดสรรเนื้อหาสาระ (Content) ที่สำคัญและจำเป็นในการพัฒนานักศึกษาในหลักสูตร ซึ่งแตกต่างกันตามธรรมชาติของหมวดวิชาทั้ง 3 หมวด ดังนี้

1) หมวดวิชาศึกษาทั่วไป มุ่งเน้นเสริมสร้างความเป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ให้มีความรอบรู้อย่างกว้างขวาง เข้าใจ และเห็นคุณค่าของตนเอง ผู้อื่น สังคม ศิลปวัฒนธรรมและธรรมชาติ ใส่ใจต่อความเปลี่ยนแปลงของสรรพสิ่ง พัฒนาตนเองอย่างต่อเนื่อง ดำเนินชีวิตอย่างมีคุณธรรม พร้อมให้ความช่วยเหลือเพื่อนมนุษย์ และเป็นพลเมืองที่มีคุณค่าของสังคมไทยและสังคมโลก

2) หมวดวิชาเฉพาะ มุ่งเน้นให้ผู้เรียนมีความรู้ ความเข้าใจ และสามารถปฏิบัติงานในสถานศึกษาได้ แบ่งเป็น

2.1) กลุ่มวิชาชีพครู ครอบคลุมตามสาระอิงตามมาตรฐานวิชาชีพครูของคุรุสภาทั้งในส่วนวิชาทฤษฎีและปฏิบัติ วิชาฝึกประสบการณ์วิชาชีพในสถานศึกษา

2.2) กลุ่มวิชาเอก ซึ่งควรประกอบด้วยวิชาเอกด้านเนื้อหาและวิชาเอกด้านการสอน

3) หมวดวิชาเลือกเสรี มุ่งให้ผู้เรียนมีความรู้ ความเข้าใจ ตามที่ตนเองถนัดหรือสนใจ

สำหรับการนำเสนอตัวอย่างการคัดสรรเนื้อหาสาระในรายวิชาการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเชิงเทคนิคสำหรับอุตสาหกรรมศึกษา จากตารางที่ 4 ซึ่งรายวิชานี้จัดอยู่ในหมวดวิชาเฉพาะ กลุ่มวิชาเอก เป็นดังนี้

“การเรียนรู้ภาษาอังกฤษเชิงเทคนิคสำหรับอุตสาหกรรมศึกษา ทักษะการอ่านภาษาอังกฤษสำหรับอุตสาหกรรมศึกษา คำศัพท์ภาษาอังกฤษเกี่ยวกับช่าง เครื่องมือช่าง และคู่มือช่าง การประยุกต์ใช้ภาษาอังกฤษในการสอนเชิงเทคนิคสำหรับอุตสาหกรรมศึกษา”

4. การกำหนดกิจกรรมการเรียนรู้ (Learning Activity) และการวัดและประเมินผล (Measurement and Evaluation) ในแต่ละรายวิชาให้เชื่อมโยง (Align) กับ CLOs ของรายวิชา โดยกิจกรรมการเรียนรู้ควรใช้กิจกรรมการเรียนรู้เชิงรุก (Active Learning) เพื่อกระตุ้นให้นักศึกษามีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียนรู้อย่างตื่นตัวและเรียนรู้อย่างมีความหมายทั้งรายบุคคลและเป็นกลุ่มตามความเหมาะสม ตลอดจนการคัดสรรวิธีการวัดและประเมินผลที่ผสมผสานหลากหลายรูปแบบ เพื่อช่วยพัฒนาและสะท้อนความสำเร็จของผู้เรียนตาม CLOs ของรายวิชาที่กำหนดไว้

โดยผู้เขียนขอยกตัวอย่างการกำหนดกิจกรรมการเรียนรู้และการวัดและประเมินผล ในรายวิชาการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเชิงเทคนิคสำหรับอุตสาหกรรมศึกษา ที่นำเสนอมาข้างต้นเพื่อให้เห็นความต่อเนื่องและสัมพันธ์กันดังตารางที่ 5

ตารางที่ 5

การกำหนดกิจกรรมการเรียนรู้และการวัดและประเมินผลให้สอดคล้องกับ CLOs

CLOs	วิธีการจัดการเรียนรู้	การวัดและประเมินผล
CLO1 สรุปคำศัพท์ภาษาอังกฤษที่สำคัญเกี่ยวกับอุตสาหกรรมศึกษา	- การอธิบายความหมายและยกตัวอย่างคำศัพท์ภาษาอังกฤษเกี่ยวกับอุตสาหกรรมศึกษา - กิจกรรมบทบาทสมมติ (Role Play) การใช้ภาษาอังกฤษในฐานะช่าง ครูช่าง และผู้ประกอบการในสถานการณ์โรงฝึก โรงงาน และโรงเรียน	- การทดสอบ - การตรวจใบงาน
CLO2 เสนอแนวทางการนำภาษาอังกฤษไปใช้ในการจัดการเรียนรู้อุตสาหกรรมศึกษาในบริบทโลกยุคดิจิทัล	- กระบวนการคิดเชิงออกแบบ (Design Thinking Process) - การจัดการเรียนรู้โดยใช้โครงงานเป็นฐาน (Project – based Learning)	- การประเมินการออกแบบแผนการจัดการเรียนรู้ - การประเมินโครงงาน
CLO3 แสดงออกถึงความรับผิดชอบต่อการเรียนในฐานะครูมืออาชีพ	- กิจกรรมบทบาทสมมติ (Role Play) - การสะท้อนคิดผ่านการวิเคราะห์กรณีศึกษา (Case Study) ทางวิชาชีพครู	- การสังเกตพฤติกรรม - การตรวจการเขียนสะท้อนคิด - การบันทึกการส่งงานและการเข้าร่วมชั้นเรียน

สรุป

หลักสูตรวิชาชีพครูตามแนวคิดการศึกษาที่เน้นผลลัพธ์จะมีการกำหนดความรู้ ทักษะ คุณลักษณะส่วนบุคคลและจริยธรรมของนักศึกษาเมื่อสำเร็จการศึกษาตามหลักสูตรเพื่อเป็นแนวทางในการออกแบบและพัฒนาหลักสูตรที่เรียกว่า ผลลัพธ์การเรียนรู้ของหลักสูตร (PLOs) ที่เกิดจากการสังเคราะห์ข้อมูลและสารสนเทศจากผู้มีส่วนได้ส่วนเสียกลุ่มต่าง ๆ มาตรฐานหลักสูตรและมาตรฐานวิชาชีพครูของคุรุสภา ทิศทางและนโยบายของหน่วยงานต้นสังกัด และสารสนเทศสำคัญต่าง ๆ ซึ่ง ผลลัพธ์การเรียนรู้ของหลักสูตรนี้จะนำมาสู่การกำหนดรายวิชาในหลักสูตรที่ครอบคลุมองค์ประกอบที่สำคัญ ได้แก่ 1) เนื้อหาสาระที่สอดคล้องกับธรรมชาติและจุดเน้นของแต่ละหมวด ทั้งหมวดวิชาศึกษาทั่วไป หมวดวิชาเฉพาะ (วิชาชีพครูหรือวิชาแกน และวิชาเอก) และหมวดวิชาเลือกเสรี 2) ผลลัพธ์การเรียนรู้ของรายวิชา (CLOs) ที่สัมพันธ์กับผลลัพธ์การเรียนรู้ของหลักสูตร เพื่อรับผิดชอบช่วยพัฒนานักศึกษาให้บรรลุตามผลลัพธ์ที่กำหนดไว้ 3) กิจกรรมการเรียนรู้ ควรเน้นการเรียนรู้เชิงรุกและสอดคล้องกับลักษณะรายวิชาทั้งภาคบรรยาย ฝึกปฏิบัติ ปฏิบัติการ การค้นคว้าอิสระ

และภาคสนามในส่วนของผู้ประกอบการวิชาชีพครูในสถานศึกษา และ 4) การวัดและประเมินผล ที่มีความหลากหลายและช่วยสะท้อนผลในการพัฒนานักศึกษาได้ตามผลลัพธ์การเรียนรู้ของรายวิชาที่กำหนดไว้ ซึ่งองค์ประกอบในการออกแบบและพัฒนาหลักสูตรวิชาชีพครูตามแนวคิดการศึกษาที่เน้นผลลัพธ์นี้ จะสอดคล้องและสัมพันธ์กันในเชิงระบบเพื่อนำไปสู่การพัฒนานักศึกษาให้บรรลุตามผลลัพธ์การเรียนรู้ของหลักสูตรที่กำหนดไว้ได้

เอกสารอ้างอิง

- ข้อบังคับคุรุสภา ว่าด้วยจรรยาบรรณของวิชาชีพ พ.ศ. 2556. (2556, 6 ตุลาคม). *ราชกิจจานุเบกษา*. เล่ม 130 ตอนพิเศษ 130 ง. หน้า 72-74. <https://www.ksp.or.th/ksp2018/wp-content/uploads/2018/11/3.3.4ข้อบังคับจรรยาบรรณ-2556.pdf>
- ข้อบังคับคุรุสภา ว่าด้วยมาตรฐานวิชาชีพ (ฉบับที่ 4) พ.ศ. 2562. (2562, 20 มีนาคม). *ราชกิจจานุเบกษา*. เล่ม 136 ตอนพิเศษ 68 ง. หน้า 18-20. <https://www.ksp.or.th/ksp2018/wp-content/uploads/2020/06/ข้อบังคับคุรุสภาว่าด้วยมาตรฐานวิชาชีพ-ฉบับที่-4-พ.ศ.-2562.pdf>
- ฐิติมา ญาณวงษา, สมเกียรติ อินทสิงห์, สุนีย์ เงินยวง และ น้ำผึ้ง อินทะเนตร. (2564). หลักสูตรที่เน้นผลลัพธ์: แนวทางใหม่สำหรับหลักสูตรอุดมศึกษา. *วารสารมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม*, 15(2), 279-291. <https://so01.tci-thaijo.org/index.php/GraduatePSRU/article/view/242250>
- ประกาศกระทรวงศึกษาธิการ เรื่อง มาตรฐานคุณวุฒิระดับปริญญาตรี สาขาครุศาสตร์และสาขาศึกษาศาสตร์ (หลักสูตรสี่ปี) พ.ศ. 2562. (2562, 6 มีนาคม). *ราชกิจจานุเบกษา*. เล่ม 136 ตอนพิเศษ 56 ง. หน้า 12. http://www.ratchakitcha.soc.go.th/DATA/PDF/2562/E/056/T_0012.PDF
- Glattorn, A. A., Boschee, F., Whitehead, B. M., & Boschee, B. F. (2019). *Curriculum Leadership: Strategies for Development and Implementation* (Fifth Ed.). California: SAGE.
- Glickman, C. D., Gordon, S. P., & Ross-Gordan, J. M. (2018). *Supervision and Instructional Leadership: A Developmental Approach* (Tenth Ed.). New York: Pearson.
- Loreto, M. M. (2018). Outcomes Based Teaching and Learning Practices in the Hotel and Resort Management Program of Dusit Thani College. *Dusit Thani College Journal*, 12(Special Issue), 82-98. <https://so01.tci-thaijo.org/index.php/journaldtc/article/view/129493>
- Mallen, C., & Crowther, F. (2008). Implementing Change-Oriented Pedagogy in Higher Education: An Exploration of Instructors' Experiences and Perceptions. *International Journal of Pedagogies and Learning*, 4(3), 13-26. <https://www.tandfonline.com/doi/abs/10.5172/ijpl.4.3.13>

Null, W. (2017). *Curriculum: From Theory to Practice* (Second Ed.). Maryland: Rowman & Littlefield.

Rupavijetra, P., & Rupavijetra, P. (2022). Changes in Teacher Education Curriculum in Thailand in the Twenty-First Century. In M. S. Khine, & Y. Liu (Eds). *Handbook of Research on Teacher Education: Innovations and Practices in Asia* (pp. 607-632). Singapore: Springer.